

УДК 336.143.2:332.14

О. В. Глущенко,

д. е. н., завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-5856-3373>

М. А. Швайко,

к. е. н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3911-0392>

А. В. Хмельков,

к. держ. упр., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5470-604X>

В. В. Гончаренко,

Студентка спеціальності 072 "Фінанси, банківська справа та страхування",
Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5856-3373>

DOI: 10.32702/2306-6792.2023.24.42

ДЕПОЗИТНА ПОЛІТИКА БАНКУ

O. Hlushchenko,

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Professor of the Department
of Finances, Banking, and Insurance, V. N. Karazin Kharkiv National University

M. Shvayko,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department
of Finances, Banking, and Insurance, V. N. Karazin Kharkiv National University

A. Khmelkov,

PhD in Public Administration, Associate Professor of the Department
of Finance, Banking and Insurance, V. N. Karazin Kharkiv National University

V. Honcharenko,

Student of the special. 072 "Finance, banking and insurance",

V. N. Karazin Kharkiv National University

DEPOSIT POLICY OF THE BANK

Метою статті є дослідження процесу формування та реалізації депозитної політики банку та перспектив її розвитку. В умовах сьогодення банківські установи, які виступають на фінансовому ринку посередниками, акумулюючи вільні ресурси клієнтів, вкладають ці кошти в дохідні активи, стикнулись з проблемою різкого відтоку заощаджень населення, зокрема, з строкових депозитів, через повномасштабне вторгнення росії в Україну. Ця тенденція негативно вплинула на діяльність банків, на їх ліквідність, доходи і для деяких банків викликала загрозу їх подальшому існуванню на вітчизняному ринку. Так, банківська система України витримала найбільшу хвилю відтоку депозитних ресурсів. Наразі банківські установи потребують нарощення своєї депозитної бази, шляхом заохочування клієнтів повертати кошти на рахунки, на довгостроковий термін і в цьому розрізі проблема процесу формування та реалізації депозитної політики банку та перспектив її розвитку набуває первісного значення і актуальності, адже депозитні кошти відіграють важливу роль не лише у функціонуванні банку, але й економіки країни в цілому, саме тому банкам необхідно здійснювати аналіз та удосконалення депозитної політики.

Депозитна політика банку це сукупність заходів, методів та інструментів щодо залучення коштів вкладників, в розмірах необхідних для забезпечення формування достатнього рівня депозитної бази, з метою здійснення активних операцій, що дозволяє банку бути конкурентоспроможним на грошовому ринку та отримувати прибуток. Виділяють два види державної депозитної політики — консервативну та ліберальну, впливають на визначення мети та завдань депозитної політики. В роботі також наведено групування депозитів за різними класифікаційними ознаками. Найбільше значення з точки зору планування та проведення депозитних операцій має саме класифікація за строком використання.

The article is aimed at studying the process of formation and implementation of the bank's deposit policy and prospects for its development. In today's conditions, banking institutions that act as intermediaries in the financial market, accumulating free resources of clients and investing these funds in profitable assets, have faced the problem of a sharp outflow of household savings, in particular, from term deposits, due to Russia's full-scale invasion of Ukraine. This trend had a negative impact on banks' operations, liquidity, and revenues, and for some banks threatened their continued existence in the domestic market. Thus, the Ukrainian banking system has withstood the largest wave of deposit outflows. At present, banking institutions need to increase their deposit base by encouraging customers to return funds to their accounts for a long-term period, and in this context, the problem of the process of forming and implementing the bank's deposit policy and the prospects for its development is of primary importance and relevance, since deposit funds play an important role not only in the functioning of the bank, but also in the country's economy as a whole, which is why banks need to analyse and improve their deposit policy.

The bank's deposit policy is a set of measures, methods and instruments for attracting depositors' funds in the amount necessary to ensure the formation of a sufficient level of the deposit base for the purpose of conducting active operations, which allows the bank to be competitive in the money market and make a profit. Two types of the state deposit policy are distinguished — conservative and liberal, which influence the definition of the goal and objectives of the deposit policy. The paper also provides a grouping of deposits by various classification criteria. From the point of view of planning and conducting deposit operations, the classification by maturity is of the greatest importance.

Ключові слова: депозитна політика, банк, види депозитної політики, класифікація депозитів, механізм формування та реалізації депозитної політики, ефективність депозитної політики.

Key words: deposit policy, bank, types of deposit policy, classification of deposits, mechanism of formation and implementation of deposit policy, efficiency of deposit policy.

ВСТУП

Банки, як основні інститути фінансового ринку, відіграють провідну роль в економіці. Банківські установи акумулюють кошти суб'єктів ринку з метою їх подальшої трансформації у кошти необхідні для проведення активних банківських операцій, внаслідок чого економіка насичується інвестиційними ресурсами. Таким чином, банки реалізують перерозподіл коштів від економічних суб'єктів у яких є їх надлишок, до тих, які відчувають в них потребу. Ефективність виконання даної функції банків напряму залежить від наявності достатнього рівня залучених грошових коштів. Саме з метою збільшення обсягів залучених грошових коштів, в банках формується та реалізується депозитна політика.

На сучасному етапі розвитку банківської діяльності України проблема ефективності формування та реалізації депозитної політики банків України є однією з найактуальніших. Проте ок-

ремі аспекти теорії та практики даного питання залишаються дискусійними та потребують подальших наукових досліджень і розробок у напрямі їх удосконалення. Зокрема, це стосується механізму формування та реалізації депозитної політики банку, шляхів підвищення ефективності депозитної політики банків. Необхідність ефективного розв'язання цих питань зумовлює актуальність теми дослідження.

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є дослідження процесу формування та реалізації депозитної політики банку та перспектив її розвитку.

Завданнями статті є:

- охарактеризувати сутність та характеристику депозитної політики;
- розглянути види депозитної політики та класифікацію депозитів;
- розкрити механізм формування та реалізації депозитної політики банків;

— провести аналіз депозитної політики в банках України та оцінити її ефективність;

— розглянути основні проблеми в реалізації депозитної політики банків;

— обґрунтувати загальні шляхи підвищення ефективності депозитної політики банків.

Об'єктом дослідження є економічні відносини, що виникають в процесі формування та реалізації депозитної політики банку.

Предметом дослідження є теоретичні, методологічні та практичні підходи до формування та реалізації депозитної політики банку.

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

Проблемами процесу формування та реалізації депозитної політики банку займалися багато науковців. З них можна виділити праці таких як Бартош О.М. [4], Матлага А.О. [16], Руда О.Л. [11], Сенищ П.М. [13], Синяк А.А. [9], Тертична Н.В. [12] та інших зарубіжних і вітчизняних науковців.

Зокрема, суть депозитної політики досліджено у працях Бартош О.М. [4], Синяк А.А. [9] та інших. Механізм формування депозитної політики банку досліджено у праці Сенищ П.М. [13]. Питання щодо шляхів удосконалення депозитної політики банку розглядали у своїх працях Синяк А.А. [9], Тертична Н.В. [12] та інші.

Проте окремі аспекти теорії та практики даного питання залишаються дискусійними та потребують подальших наукових досліджень і розробок у напрямі їх удосконалення. Зокрема, це стосується механізму формування та реалізації депозитної політики банку, шляхів підвищення ефективності депозитної політики банків. Необхідність ефективного розв'язання цих питань зумовлює актуальність теми дослідження.

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

При написанні статті застосовувалися загальнонаукові та спеціальні методи пізнання досліджуваних явищ і процесів. При проведенні дослідження використано діалектичний метод та системний підхід до розкриття методичних аспектів формування депозитної політики банку; різні загальнонаукові методи: аналіз, синтез, індукція, дедукція, порівняння, узагальнення, тощо; методи економіко-статистичного аналізу: табличний, графічний, групування, класифікації.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ

Депозитна політика є однією зі складових частин широкого спектру політики банку. Вона являє собою складне економічне явище, її суть розглядається в наукових працях як зарубіжних, так і вітчизняних учених, однак слід зазначити, що серед учених донині немає єдиної точки зору щодо визначення сутності даного поняття [3].

Так, на думку О.М. Бартош та Б.С. Грибенкин — "... це стратегія і тактика банку щодо залучення грошових коштів вкладників та інших кредиторів і визначення найефективнішої комбінації таких джерел" [4; 5].

С.М. Еш трактує дане поняття як "... комплекс заходів щодо формування асортименту високоякісних депозитних послуг, різноманітних форм і методів залучення коштів із метою гарантування стійкості і надійності депозитної бази для забезпечення конкурентних переваг банку на фінансовому ринку" [6].

А.М. Мороз, М.І. Савлук, та М.Ф. Пуховкіна вважають, що депозитна політика це — "... у широкому розумінні це стратегія та тактика банків при здійсненні ними діяльності щодо залучення фінансових ресурсів, з метою повернення та при організації й управління депозитним процесом. У вузькому розумінні — це стратегія і тактика банків в аспекті організації депозитного процесу" [7].

Герасименко Р.А., Хорошева Е.И., Герасименко В.В. вважають, що депозитна політика — "... це банківська політика щодо залучення грошових коштів вкладників у депозити (вклади) та ефективного управління процесом залучення цих коштів" [8].

На думку А.А. Синяк — "... це механізм реалізації інтересів усіх суб'єктів депозитного ринку, спрямований на оптимізацію витрат щодо залучення коштів на депозитному ринку за умови їх ефективного використання" [9].

На основі аналізу визначень запропонованих різними дослідниками, нами виокремлено три наукові підходи до трактування сутності депозитної політики. Зокрема науковці розглядають депозитну політику як: 1) як стратегію та тактику банку; 2) як систему заходів в контексті управління; 3) як елемент процесу управління у широкому та вузькому аспектах.

Два перших підходи до визначення змісту поняття "депозитна політика" (як стратегії та тактики банку; як системи заходів в контексті управління), на наш погляд, є дещо обмеженими. Це пов'язано з тим, що дослідники розглядають депозитну політику лише в контексті одного окремо визначеного напрямку. Третій підхід поєднує в собі два перших підходи та є найбільш розповсюдженим у науковій літературі.

На нашу думку, депозитна політика банку — "... це сукупність заходів, методів та інструментів щодо залучення коштів вкладників, в розмірах необхідних для забезпечення формування достатнього рівня депозитної бази, з метою здійснення активних операцій, що дозволяє банку бути конкурентоспроможним на грошовому ринку та отримувати прибуток".

Важливу роль у формуванні та реалізації депозитної політики банків відіграє Національний банк України. Його заходи спрямовані на регла-

ментацію правил щодо залучення депозитів і формування банківських ресурсів. Виділяють два види державної депозитної політики — консервативна та ліберальну, впливають на визначення мети та завдань депозитної політики. Щодо класифікації депозитної політики, то є поміркована, агресивна та консервативна політики.

Положення "Про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами" визначає такі види депозитів: вклади (депозити) на вимогу; вклади (депозити) строкові [10].

На практиці у кожному банку депозитна політика повинна охоплювати два такі напрями: "... по-перше це формування змісту самої депозитної політики, а по-друге, вона повинна містити конкретні організаційно-управлінські заходи, спрямовані на її реалізацію. Вихідними моментами для реалізації обидвох напрямів є цілі і завдання депозитної політики, а також її елементи, визначені відповідно до загальної мети діяльності банку як ринкової фірми, що отримує відображення у належному рівні прибутковості та ліквідності як основних критеріїв функціонування банківської установи" [11].

Розробка депозитної політики починається з визначення її елементів. Тому депозитна політика розглянута комплексно як сукупність утворюючих її елементів, яка включає в себе наступні основні блоки: методологічний блок; функціональний блок; інструментальний блок та інституційний блок [12].

Методологічний блок включає: основні принципи депозитної політики, об'єкти депозитної політики, цілі і завдання, виконання яких сприяє поліпшенню кількісних і якісних показників діяльності комерційного банку і, як наслідок, його розвитку.

Функціональний блок об'єднує елементи депозитної політики, характеризують її функції і порядок їх виконання, маючи на увазі, що управління депозитними ресурсами банку здійснюється в тому числі для забезпечення прийняттого рівня рентабельності та ліквідності банку. Функції банку при проведенні депозитної політики включають: стимулювання, підтримка оптимального співвідношення між активами і пасивами, підтримання ліквідності банку, контроль і т.д.

Інструментальний блок включає: сукупність прийомів, способів, методів і засобів досягнення цілей депозитної політики, в тому числі критерії якості депозитної політики; види депозитних рахунків клієнтів банку; матеріально-речові документи, що підтверджують наявність депозиту в банку і т.д.

Щодо порядку формування та реалізації депозитної політики, то він включає в себе ряд етапів, які спрямовані на виконання мети і завдань, які банк ставить перед собою. Це дозволяє зробити висновки, що кожен з етапів безпосередньо

пов'язаний з іншими і є обов'язковим для формування оптимальної і правильної депозитної політики

З метою не лише стабілізації обсягів депозитного портфеля, а і його постійного приросту, банк повинен систематично вивчати запити вкладників, аналізувати ситуацію на фінансовому ринку України, оцінювати економічний стан в державі, швидко модифікувати механізм реалізації депозитної політики відповідно до нових пріоритетів. У цьому контексті пропонуємо схему адаптивного механізму формування депозитної політики банку, який забезпечує її гнучкість і високий рівень реагування на чинники як внутрішнього, так і зовнішнього середовища банку. Вказані факти дають змогу зробити висновки, що кожен з вказаних елементів формування депозитної політики комерційного банку безпосередньо пов'язаний з іншими і є обов'язковим для забезпечення ефективності депозитної політики і повноцінної організації депозитного процесу. Формування цілей депозитної політики безпосередньо залежить від рівня кадрового забезпечення банку, рівня його інформаційного забезпечення та дотримання вимог законодавства.

Депозитна політика комерційних банків України упродовж останніх років зазнала суттєвих змін. Характерною особливістю депозитної політики банків України у 2018—2022 рр. є стійке збільшення обсягів вкладень фізичних та юридичних осіб, незважаючи на пандемію Covid-19 та війну. Гривневі вклади населення зросли з початку війни приблизно на 20%.

Загальна тенденція до збільшення депозитного портфелю банків зумовлена відновленням довіри до банківської системи, а також існуванням Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, який у період воєнного стану та три місяці після його припинення здійснюватиме повну компенсацію вкладникам суми вкладу, після закінчення цього періоду — 400 тис. грн, а з 1 січня 2023 р. — 600 тис. грн (до війни сума відшкодування складала 200 тис. грн).

У 2021 р. строкові депозити склали 31,4%, а поточні — 68,6% від загального обсягу. Висока частка поточних вкладів значно знижує ліквідність банку. Як свідчить практика, оптимальний рівень депозитів до запитання в ресурсній базі має бути в межах 30% [15].

Впродовж 2018—2019 рр. кошти на депозити як в національній, так і в іноземній валюті залучалися банками під досить високі ставки. У банківській системі був недостатній рівень капіталізації, тому пріоритетним завданням комерційних банків стало нарощення обсягів залучених коштів. Однак з 2020 р. відсотки закладами почали помітно знижуватися, в 2021—2022 рр. ця тенденція збереглась, що було зумовлено зниженням облікової ставки НБУ до 6—8% у 2020—2021 рр.

Отже, залучення депозитних коштів є дуже важливим для банківської системи України оскільки сприяє вдосконаленню діяльності банків в процесі формування своїх ресурсів і збереженню їх конкурентних переваг.

Сучасний етап розвитку банківської сфери, що проходить в умовах загостреної конкуренції, періодичних кризових процесів на світовому фінансовому ринку та військових дій росії на території України, характеризується різноманітністю банківських операцій; упровадженням новітніх послуг як для фізичних, так і для юридичних осіб. Однак сьогоднішні позиції української банківської практики проведення депозитних операцій досить слабкі, тож вони потребують багатьох змін [16].

Узагальнюючи проведені дослідження, практику діяльності банків, думки вчених, можемо визначити основні проблеми ринку депозитних операцій України. Так, Я.В. Колеснік та І.С. Землякова визначають наступні проблеми: "... відсутність загальної узгодженої політики монетарного, фінансового та фіскального секторів економіки; низький рівень приросту ВВП, що не досягнув кризового рівня; падіння рівня життя населення та скорочення обсягів виручки від реалізації підприємств реального сектору економіки; високі інфляційні очікування суб'єктів господарювання; неефективність управління фінансовими ресурсами на рівні депозитних корпорацій, як то спрямованість надлишкових ресурсів у державні цінні папери, скорочення кількості довгострокових кредитних операцій, їхня зависока вартість та інші" [17].

Ю.П. Макаренко, В.В. Хацько до проблем залучення коштів від клієнтів на депозитні рахунки відносять: "... низькі відсоткові ставки при вкладенні коштів на депозит до запитання та вклади в іноземній валюті, агресивна політика багатьох банків щодо підключення накопичувальних послуг типу скарбничка, пролонгації депозитних договорів і наявність певних труднощів із поверненням суми вкладу навіть після закінчення строку договору, суворі умови і штрафи у разі дострокового розірвання депозитного договору" [18].

Виходячи з наведених проблем, варто сформулювати рекомендації для підвищення ефективності депозитної політики банків України. Основні напрями поліпшення ефективності депозитної політики банків, що передбачають запровадження та розширення інноваційних банківських послуг, на наш погляд, ґрунтовно характеризують К.Л. Ларіонова та Т.В. Донченко:

а) відновлення довіри вкладників до банків: посилення захисту депозитних коштів фізичних та юридичних осіб, через удосконалення та посилення жорсткості у питаннях законодавчого та нормативно-правового регулювання; вдосконалення правового регулювання захисту депозитних коштів

фізичних, а також юридичних осіб; формування бездоганної ділової репутації банку; забезпечення фінансової стійкості та надійності банку; систематичний моніторинг потреб, інтересів і запитів вкладників — юридичних та фізичних осіб; підвищення рівня сервісу обслуговування клієнтів, надання найзручніших форм депозитного обслуговування;

б) модернізація депозитної політики на засадах сучасних запитів: постійний аналіз ринку депозитних ресурсів та адаптації до умов його функціонування; формування банками адекватних сучасним тенденціям розвитку банківського сектору процентних ставок за депозитними залученнями, утримання коштів клієнтів на депозитних рахунках при співрозмірних витратах на залучення грошових ресурсів та їх подальшого інвестування в реальну економіку; підвищення комунікабельності та кваліфікованості банківських працівників; оптимізація спектру депозитних послуг шляхом широкого використання інноваційних інструментів залучення вкладів (мультивалютних, індексованих, гібридних, умовних, спеціальних накопичувальних та структурованих); поєднання традиційного обслуговування клієнтів з сучасними інноваційними системами та продуктами; врахування інтересів певного сегмента споживачів, на який орієнтується банківська установа;

в) підвищення зацікавленості у розміщенні коштів на вкладних рахунках: комплексне обслуговування клієнтів шляхом надання додаткових видів послуг за вкладами; втілення у систему відкриття та обслуговування депозитних рахунків принципів простоти, надійності, доступності та лояльності; застосування банками фінансових та нефінансових методів маркетингової політики для підвищення мотивації клієнтів — фізичних і юридичних осіб у розміщенні своїх заощаджень на депозитні рахунки банку; зміна підходу до якості обслуговування клієнтів через запровадження та оновлення сучасних нових інформаційних технологій у банківській сфері, а також підвищення кваліфікації працівників банку [19].

Взагалі акцентуємо увагу саме на вдосконаленні діючої депозитної політики. Так, на нашу думку, вітчизняним доцільно: проводити політику залучення нових клієнтів та розширення спектру послуг існуючих шляхом позиціонування депозитних послуг при проведенні рекламної кампанії; орієнтація існуючих власників депозитів, на подовження термінів вкладень, шляхом надання якісного сервісу, презентацією супроводжуючих послуг чи додаткових вигід для клієнта; реструктуризація депозитної політики щодо термінів: акцентування уваги клієнтів на довгострокових депозитах. Така політика дозволить банкам забезпечити достатній рівень ресурсної бази, а також її перерозподіл у високоліквідні або ліквідні активи.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дозволило зробити наступні висновки. Депозитна політика банку це сукупність заходів, методів та інструментів щодо залучення коштів вкладників, в розмірах необхідних для забезпечення формування достатнього рівня депозитної бази, з метою здійснення активних операцій, що дозволяє банку бути конкурентоспроможним на грошовому ринку та отримувати прибуток. Виділяють два види державної депозитної політики — консервативна та ліберальна, впливають на визначення мети та завдань депозитної політики. Щодо класифікації депозитної політики, то є поміркована, агресивна та консервативна політики. В роботі також наведено групування депозитів за різними класифікаційними ознаками. Слід зазначити, що найбільше значення з точки зору планування та проведення депозитних операцій має саме класифікація за строком використання. На практиці у кожному банку депозитна політика повинна охоплювати два такі напрями: по-перше це формування змісту самої депозитної політики, а по-друге, вона повинна містити конкретні організаційно-управлінські заходи, спрямовані на її реалізацію. Вихідними моментами для реалізації обидвох напрямів є цілі і завдання депозитної політики, а також її елементи, визначені відповідно до загальної мети діяльності банку як ринкової фірми, що отримує відображення у належному рівні прибутковості та ліквідності як основних критеріїв функціонування банківської установи. Депозитна політика комерційних банків України упродовж останніх років зазнала суттєвих змін. Характерною особливістю депозитної політики банків України у 2018—2022 рр. є стійке збільшення обсягів вкладень фізичних та юридичних осіб, незважаючи на пандемію Covid-19 та війну. Гривневі вклади населення зросли з початку війни приблизно на 20%.

Але, сьогоднішні позиції української банківської практики проведення депозитних операцій досить слабкі. Виходячи з цього, варто сформувати рекомендації для підвищення ефективності депозитної політики банків України. Взагалі акцентуємо увагу саме на вдосконаленні діючої депозитної політики. Так, на нашу думку, вітчизняним доцільно: проводити політику залучення нових клієнтів та розширення спектру послуг існуючих шляхом позиціонування депозитних послуг при проведенні рекламної кампанії; орієнтація існуючих власників депозитів, на подовження термінів вкладень, шляхом надання якісного сервісу, презентацією супроводжуючих послуг чи додаткових вигід для клієнта; реструктуризація депозитної політики щодо термінів: акцентування уваги клієнтів на довгострокових депозитах. Така політика дозволить банкам забезпечити достатній рівень ресурсної бази, а також її перерозподіл у високоліквідні або ліквідні активи.

Література:

1. Глушченко О. В. Оцінка сучасного стану каналу очікувань монетарного трансмісійного механізму України // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. 2015. № 2 (19). С. 195—205.
2. M. L. Shvayko, N. O. Grebeniuk (2020). CURRENT CREDITING INSTRUMENTS INFLUENCING INVESTMENT CLIMATE IN UKRAINE. *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii ta praktyky — Financial and credit activities: problems of theory and practice*, (Індекс Web of Science) Vol 1, No 32 (2020) (http://fkd.org.ua/issue/view/12179%22%20%5Ct%20%22_parent) [in English]. p. 414—423
3. Мельникова І.М. Маркетингова політика комерційного банку на депозитному ринку. К.: КНТЕУ, 2009. 197 с.
4. Бартош О.М. Депозитна політика банку та основні етапи її формування. Вісник Університету банківської справи національного банку України. 2018. № 3. С. 98—101.
5. Грибенкин Б.С. Управління депозитними ресурсами банку. Управління розвитком. 2019. № 4 (144). С. 80—83.
6. Еш С.М. Депозитна політика комерційного банку та напрями її вдосконалення в умовах економічної кризи банків. URL: <http://dSPACE.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/9499/1/DEPOZITIC%20POLICY%20OF.pdf>. (дата звернення 17.11.2023).
7. Банківські операції: підручник / А.М. Мороз, М.І. Савлук, М.Ф. Пуховкіна та ін.; За ред. д-ра екон. наук, проф. А.М. Мороза. 2-ге вид., випр. і доп. К.: КНЕУ, 2002. 476 с.
8. Герасименко Р.А., Хорошева Е.И., Герасименко В.В. Депозитная политика банков и факторы, влияющие на ее формирование. *Финансы, учет, банки*. 2019. № 1 (17). С. 141—150.
9. Синяк А.А. Возможные напрями удосконалення депозитної політики комерційних банків України на сучасному етапі. URL: <http://www.masters.donntu.edu.ua/2018/iem/sinyak/library/article2.htm> (дата звернення 07.11.2023).
10. Про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами: Постанова Правління Національного банку України від 03.12.2003 р. № 516. Дата оновлення 01.08.2022. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1256-03> (дата звернення 07.11.2023).
11. Руда О.А., Маркуш К.Г. Депозитна політика банку та механізм її реалізації. *Економіка та держава*. 2018. № 11. С. 81—84.
12. Тертична Н.В. Удосконалення механізму формування депозитної політики комерційних банків України. *Науковий вісник ЛНАУ*. 2019. № 6. С. 141—147.
13. Сениш П.М. Механізм формування депозитної політики банку. *Вісник Хмельницького*

національного університету. Економічні науки. 2019. № 5 (2). С. 242—247.

14. Основні показники діяльності банків. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/> (дата звернення: 17.11.2023).

15. Мулик Т. О. Аналіз депозитних операцій банків: стан, проблеми та вдосконалення. *Modern Economics*. 2021. № 28. С. 75—84.

16. Матлага Л.О., Васирина П.В. Проблеми та тенденції розвитку депозитної політики банківських установ України. Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр ТНЕУ "Економічна думка", 2021. Том 15. № 1. С. 274—283.

17. Колесник Я.В., Землякова І.С. Сучасний стан та перспективи розвитку пасивних операцій банківського сектору економіки України. Причорноморські економічні студії. 2018. Вип. 34. С. 150—153.

18. Макаренко Ю. П., Хацько В. В. Оцінка управління депозитним портфелем комерційного банку на прикладі АТ "ОТП банк". Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 1. С. 39—45.

19. Ларіонова К. А., Донченко Т. В. Аналіз та тенденції розвитку депозитного ринку України. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2019. № 2. С. 159—167.

References:

1. Hluschenko, O. V. (2015), "Assessment of the current state of the expectations channel of monetary transmission mechanism of Ukraine", *Finansovo-kredytna diial'nist': problemy teorii ta praktyku*, vol. 2 (19), pp. 195—205.

2. Shvayko, M. L. and Grebeniuk, N. O. (2020), "Current crediting instruments influencing investment climate in Ukraine", *Finansovo-kredytna diial'nist': problemy teorii ta praktyku*, Vol 1, No. 32, pp. 414—423, available at: http://fkd.org.ua/issue/view/12179%22%20%5Ct%20%22_parentp (Accessed 05 Dec 2023).

3. Melnikova, I.M. (2009), *Marketynhova polityka komertsijnoho банку na depozytnomu rynku* [Marketing policy of a commercial bank in the deposit market], KNEU, Kyiv, Ukraine.

4. Bartosh, O.M. (2018), "The bank's deposit policy and the main stages of its formation", *Bulletin of the University of Banking of the National Bank of Ukraine*, vol. 3, pp. 98—101.

5. Hrybenkin, B.S. (2019), "Management of deposit resources of the bank", *Development management*, vol. 4 (144), pp. 80—83.

6. Ash, S.M. (2010), "Deposit policy of a commercial bank and directions for its improvement in the conditions of the economic crisis of banks", available at: <http://dspace.nuft.-edu.ua/jspui/bitstream/123456789/9499/1/DEPOSITIC%20-POLICY%20OF.pdf> (Accessed 17.11.2023).

7. Moroz, A.M. Savluk, M.I. and Pukhovkina M.F. (2002), *Bankivs'ki operatsii* [Banking operations], KNEU, Kyiv, Ukraine.

8. Gerasymenko, R.A., Khorosheva, E.I. and Gerasymenko, V.V. (2019), "Deposit policy of banks and factors affecting its formation", *Finance, accounting, banks*, vol. 1 (17), pp. 141—150.

9. Sinyak, A.A. (2018), "Possible ways of improving the deposit policy of commercial banks of Ukraine at the current stage", available at: <http://www.masters.donntu.edu.ua/2018/iem/sinyak/library/article2.htm> (Accessed 07.11.2023).

10. Resolution of the Board of the National Bank of Ukraine (2022), "On the procedure for deposit (deposit) transactions with legal entities and individuals by banks of Ukraine", available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1256-03> (Accessed 07.11.2023).

11. Ruda, O.L. and Markush, K.G. (2018), "The bank's deposit policy and its implementation mechanism", *Economy and the state*, vol. 11, pp. 81—84.

12. Tertychna, N.V. (2023), "Improvement of the deposit policy formation mechanism of commercial banks of Ukraine", available at: <http://archive.nbuv.gov.ua/> (Accessed 11/13/2023).

13. Senishch, P.M. (2019), "The mechanism of formation of the bank's deposit policy", *Bulletin of the Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, vol. 5 (2), pp. 242—247.

14. minfin (2023), "Main indicators of banks' activity", available at: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/> (access date: 11/17/2023).

15. Mulyk, T.O. (2021), "Analysis of bank deposit operations: state, problems and improvements", *Modern Economics*, vol. 28, pp. 75—84.

16. Matlaga, L.O. and Vasylyna, P.V. (2021), "Problems and trends in the development of the deposit policy of banking institutions of Ukraine", *Economic analysis: coll. of science papers Ternopil National University of Economics*. Vol. 15, No. 1, pp. 274—283.

17. Kolesnik, Y.V. and Zemlyakova, I.S. (2018), "The current state and prospects for the development of passive operations of the banking sector of the Ukrainian economy", *Black Sea Economic Studies*, vol. 34, pp. 150—153.

18. Makarenko, Y. P. and Khatsko, V. V. (2021), "Evaluation of deposit portfolio management of a commercial bank on the example of JSC "OTP Bank", *Investments: practice and experience*, vol. 1, pp. 39—45.

19. Larionova, K. L. and Donchenko, T. V. (2019), *Analysis and development trends of the deposit market of Ukraine*. Bulletin of the Khmelnytskyi National University. Economic sciences, vol. 2, pp. 159—167.

Стаття надійшла до редакції 11.12.2023 р.